

ΔΗΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1976

ΑΙΣΧΥΛΟΥ: ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ 28 και 29 Αύγουστου
ΑΙΣΧΥΛΟΥ: ΠΕΡΣΕΣ 4 και 5 Σεπτεμβρίου

ELEUSI'S FESTIVAL 1976
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ

ΔΗΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ 1976

Ἡ Ἐπιτροπὴ διοργανώσεως ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ 1976 ἀνακοινώνει ὅτι μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν περυσινῶν ἐκδηλώσεων ἀπεφάσισε τὴν καθιέρωση τῶν ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ σὰν ἐτησίου θεσμοῦ, στὸ χρονικὸ διάστημα μεταξὺ 20 Αὐγούστου καὶ 10 Σεπτεμβρίου στὸν ἀρχαιολογικὸ χῶρο Ἐλευσίνας.

Ἡ ἄρτια διοργάνωση τῶν ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ 1975, ὁ σεβασμὸς τοῦ ἀρχαιολογικοῦ χῶρου ποὺ ἐπιδείχθηκε καὶ ἡ πλήρης ἐπιτυχία τῶν ἐκδηλώσεων παρὰ τὸν περιορισμένον χρόνον ποὺ διαθέταμε τὸ 1975, ἀποτελοῦν ἐγγύηση γιὰ μεγαλύτερη ἐπιτυχία τὸ 1976.

Ἐφέτος τελικὰ θὰ πραγματοποιηθοῦν οἱ κάτωθι ἐκδηλώσεις:

α) «ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ» μὲ τὸ Λαϊκὸ Θέατρο τοῦ κ. Μ. Κατράκη 28 καὶ 29 Αὐγούστου.

β) «ΠΕΡΣΕΣ» μὲ τὸ Θέατρο Τέχνης τοῦ κ. Κ. Κούν, 4 καὶ 5 Σεπτεμβρίου.

Ἡ περυσινὴ συμπάρσταση τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ προσωπικῶς τοῦ Ὑπουργοῦ Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν κ. Τρυπάνη, τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας, τοῦ Ε.Ο.Τ., διαφόρων Ὄργανισμῶν, τῶν Βιομηχανιῶν τῆς περιοχῆς, πολλῶν συμπολιτῶν καὶ ἄλλων παραγόντων στὴν ἐπιτυχία τῶν ἐκδηλώσεων, πιστεύουμε ὅτι θὰ ἐπαναληφθῇ καὶ ἐφέτος.

Ἡ ἐπιτυχία τῶν ἐκδηλώσεων θὰ συντελέσῃ στὴν καθιέρωση τῶν ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ πρὸς ὄφελος τῆς Ἐλευσίνας καὶ τῆς πολιτιστικῆς κληρονομίας τὴν ὁποία ἐκπροσωπεῖ καὶ θὰ συμβάλῃ στὴν ἀνάπτυξη ὑψηλοῦ ἐπιπέδου πολιτιστικῆς κινήσεως στὴν πόλιν μας καὶ στὴ χώρα μας γενικώτερα.

Τὴν Ἐπιτροπὴ διοργανώσεως Αἰσχυλείων, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Δημάρχου Ἐλευσίνος κ. Μιχαὴλ Λεβέντη, μετὰ τὴν μερικὴ ἐφετεινὴ ἀνασυγκρότηση, ἀποτελοῦν οἱ κάτωθι:

1) Ἀρχιτεκτονίδης Βασ.	Ἐκπρόσωπος Ὠδείου Ἐλευσίνος
2) Βασιλείου Μηλίτσα	Ἐκπρόσωπος Συλ. Γυναικῶν Ἐλευσίνος
3) Γεωργιάδης Μιχαὴλ	Δ/ντῆς ΑΕ «ΤΙΤΑΝ»
4) Γεράρδης Λεωνίδας	Ἴδιωτ. ὑπάλληλος
5) Θεοδώρου Δημήτριος	Πρόεδρος Δημ. Συμ/λίου Ἐλευσίνος
6) Θεοδωρακόπουλος Ἰωάν.	Δ/ντῆς ΑΕ «ΠΕΤΡΟΛΑ»
7) Κωνσταντόπουλος Βασ.	Δ/ντῆς ΑΕ «Χαλυβουργικὴ-Ἵψ/μῖνοι»
8) Κτενᾶς Σπυρίδων	Ἐκπρόσωπ. Μορφ. Ἐκπολ. Συλλόγου
9) Καῖτσα - Σιδηρᾶ Χαρίκλ.	Ἐκπρόσωπος. Συλλ. Καθ. Γυμν. Ἐλευσ.
10) Λαζαρίδης Δημήτριος	Γενικὸς Ἐφορος Ἀρχ/τήτων Ἑλλάδος
11) Λάσκος Ὀρέστης	Σκηνοθέτης - Ἡθοποιὸς
12) Λάσκου Κωνσταντοπούλου Ἑλλη	Ἐκπρόσωπος Ὁμάδος τῶν πέντε
13) Λυμπέρης Σπυρίδων	Ζωγράφος
14) Μοίρας Ἰωάννης	Δημοτικὸς Σύμβουλος
15) Μονοχολιάς Ἡλίας	Ἐκπρόσωπος Ἐργ. Κέντρου Ἐλευσίνος
16) Μπίρτσας Παῦλος	Ἐκπρόσωπ. Συλ. Δ/λων - Νηπιαγωγῶν
17) Μελετίου Χρῆστος	Ἐκτελωνιστῆς
18) Μουρίκης Δημήτριος	Πρόεδρος Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς
19) Οἰκονόμου Παῦλος	Δημοτικὸς Σύμβουλος
20) Παπαδάκης Ἰωάννης	Ἐκπρόσωπ. Φιλαρ/κῆς «Ο ΟΡΦΕΥΣ»
21) Πέππα Νίνα	
22) Ρόκα - Θεολόγου Πόπη	Ἐκπρόσωπος Σωμ. Ἑλλην. Ὁδηγῶν
23) Σαράτσης Νικόλαος	Ἀναπληρωτῆς Δήμαρχος
24) Σκιαδοπούλου Ἀγγελικὴ	Ἐκπρόσωπ. Συλ. Φοιτ. «Ο Αἰσχυλὸς»
25) Τραυλὸς Ἰωάννης	Ἀρχιτέκτων - Ἀρχαιολόγος
26) Τσαῆκος Εὐάγγελος	Ἐκπρόσωπ. Ἐπαγγ. Ἐνώσ. Ἐλευσ.
27) Τουλούπα Ἐβη	Ἀρχαιολόγος

Ο θεσμός τῶν ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ καθιερώθηκε τὸ καλοκαίρι τοῦ 1975 κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων στὴν Ἐλευσίνα μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν 2500 χρόνων ἀπὸ τὴν γέννηση τοῦ μεγάλου Ἐλευσινίου τραγικοῦ ποιητῆ ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

Τὶς ἐκδηλώσεις ὀργάνωσε Ἐπιτροπὴ ἀπὸ 31 ἄτομα ποὺ συγκροτήθηκε μὲ πρωτοβουλία τοῦ Δήμου Ἐλευσίνος ἐνοποιώντας μερικότερες πρωτοβουλίες ἀτόμων καὶ παραγόντων τῆς πόλεως.

Ἐχει ἀποφασισθῆ, οἱ ἐκδηλώσεις νὰ ὀργανώνωνται κάθε χρόνο στὸ χρονικὸ διάστημα μεταξὺ 20 Αὐγούστου καὶ 10 Σεπτεμβρίου στὸν ἀρχαιολογικὸ χῶρο Ἐλευσίνος. Πέρυσι πραγματοποιήθηκαν στὸ Τελεστήριο καὶ ἀπὸ ἐφέτος θὰ πραγματοποιοῦνται στὰ μεγάλα Προπύλαια, τὰ ὁποῖα ὅμως πρέπει νὰ διαμορφωθοῦν κατάλληλα μὲ τὰ ἀναγκαῖα ἔργα ποὺ πρέπει νὰ προγραμματίσῃ καὶ πραγματοποιήσῃ ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ὑπηρεσία.

Στὶς παραστάσεις θὰ συμμετέχουν ὑψηλοῦ ἐπιπέδου Ἑλληνικὰ καὶ ξένα καλλιτεχνικὰ συγκροτήματα, τὰ ὁποῖα θὰ παρουσιάζουν ἔργα τοῦ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ἀλλὰ καὶ ἄλλων τραγικῶν ποιητῶν.

Οἱ ἐκδηλώσεις τὸ 1975 ἄρχισαν μὲ τὴν μεταφορὰ ληκύθου μὲ χῶμα ἀπὸ τὴ Γέλα τῆς Σικελίας ὅπου πέθανε καὶ τάφηκε ὁ ποιητής.

Τὴν λήκυθο παρέδωσε ἀντιπροσωπεῖα τοῦ Δήμου Γέλας σὲ ἀντιπροσωπεῖα τοῦ Δήμου Ἐλευσίνος, φυλάσσεται δὲ στὴν ΑΙΣΧΥΛΕΙΟ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ, ἡ ὁποῖα δημιουργήθηκε τὸ 1975 μὲ φιλοδοξία νὰ συγκεντρωθοῦν σ' αὐτὴν ὅλη ἡ Ἑλληνικὴ καὶ ξένη βιβλιογραφία ἢ σχετικὴ μὲ τὸν ΑΙΣΧΥΛΟ.

Ἐπίσης δόθηκαν παραστάσεις μὲ τὸ χοροδrama «ΟΡΕΣΤΗΣ» ἀπὸ τὰ μπαλέτα τῆς κας Ραλλοῦς Μάνου καὶ μὲ τὴν τραγωδία «ΕΠΤΑ ΕΠΙΘΗΒΑΣ» ἀπὸ τὸ θέατρο Τέχνης τοῦ κ. Καρόλου Κούν.

Γιὰ νὰ τιμηθῆ ἡ μεγάλη ἐπέτειος ἡ Ἐπιτροπὴ κυκλοφόρησε σχετικὸ ἀναμνηστικὸ μετάλλιο μὲ τὴν προτομὴ τοῦ ΑΙΣΧΥΛΟΥ σὲ 2000 ἐπίχρυσα τεμάχια, τὰ ὁποῖα ἐξαντλήθηκαν, καὶ 1050 χάλκινα μικρὸ μέρος τῶν ὁποίων παραμένει στὰ χέρια τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ θὰ διατεθῆ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐφετεινῶν ἐκδηλώσεων στὴν ἴδια τιμὴ τῶν 200 δραχμῶν ὅπως καὶ πέρυσι.

Τὸ ἄγαλμα τοῦ μεγάλου τραγικοῦ ποὺ ἔχει ἀποφασισθῆ νὰ φιλοτεχνηθῆ καὶ νὰ τοποθετηθῆ στὴν πλατεῖα Ἡρώων Ἐλευσίνος, πιστεύουμε ὅτι θὰ περατωθῆ τὸ 1977 τὰ δὲ ἀποκαλυπτήρια θὰ εἶναι μία ἀπὸ τὶς ἐκδηλώσεις τῶν ἐπομένων ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ ἡ ὁποῖα ἀνασυγκροτήθηκε τὸ 1976 καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐκπροσώπους τῶν ὀργανώσεων τῆς Ἐλευσίνος καὶ ἄλλους παράγοντες, προγραμματίσῃ γιὰ ἐφέτος παραστάσεις μὲ τὸ Ἐθνικὸ Θέατρο ἀλλὰ ὁ Δ/ντῆς του κ. Μινωτῆς ἐδήλωσε ὅτι ἀδυνατοῦσε νὰ συμμετάσχῃ τὸ 1976, θὰ προσπαθήσῃ δὲ νὰ παρουσιάσῃ μία ἀπὸ τὶς τραγωδίες τοῦ ΑΙΣΧΥΛΟΥ στὰ ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1977.

Ἐπίσης ἡ ἀρχική συμφωνία μὲ τὸ Κ.Θ.Β.Ε. ὑπὸ τὴν Δ/νση τοῦ κ. Βολονάκη γιὰ δύο παραστάσεις μὲ τὴν «ΜΗΔΕΙΑ» στίς 28 καὶ 29 Αὐγούστου ναυάγησαν, ἐπειδὴ δὲν παραχωρήθηκε τὸ Τελεστήριο.

Τελικῶς στὸ ἐφετεινὸ πρόγραμμα θὰ παρουσιασθοῦν δύο τραγωδί-
ες τοῦ Αἰσχύλου, «ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ» ποὺ θὰ παιχθῆ ἀπὸ τὸ
Λαϊκὸ Θέατρο τοῦ κ. Μάνου Κατράκη στίς 28 καὶ 29 Αὐγούστου καὶ
«ΠΕΡΣΕΣ» ἀπὸ τὸ Θέατρο Τέχνης τοῦ κ. Καρόλου Κούν στίς 4 καὶ 5
Σεπτεμβρίου.

Ἐλπίζουμε ὅτι οἱ περυσινὲς ἀδυναμίες θὰ εἶναι λιγώτερες ἐφέτος
καὶ ἡ ἐπιτυχία τῶν ἐκδηλώσεων θὰ εἶναι μεγαλύτερη μὲ τὴν συμπαρά-
σταση τῶν ἀρμοδίων φορέων τῆς Πολιτείας καὶ τοῦ Λαοῦ τῆς περιο-
χῆς μας καὶ τῆς Πρωτεύουσας.

Ἡ ἐπιτυχία τῶν ἐκδηλώσεων θὰ βοηθήσῃ θετικὰ τὴν πολιτιστικὴ
ἀνοδοσὴν τῆς περιοχῆς μας, τὴν προβολὴν τῆς πολιτιστικῆς κληρονομίας
τῆς προστασίας τοῦ ἀρχαιολογικοῦ χώρου, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν
γενικώτερη προσπάθεια προστασίας τοῦ περιβάλλοντος τῆς περιοχῆς
Ἐλευσίνος, τὴν ὁποία ἔχει ἀναλάβει ὁ Δῆμος τῆς πόλεως.

ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ 1976
ΣΤΟΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΧΩΡΟ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

ΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΜΕΡΟΣ:

A) ΛΑΪΚΟ ΘΕΑΤΡΟ κ. ΜΑΝΟΥ ΚΑΤΡΑΚΗ

B) ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ κ. ΚΑΡΟΛΟΥ ΚΟΥΝ

ΟΡΓΑΝΩΤΗΣ: ΔΗΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ - ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ
«ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ 1976»

AESCHYLEAN'S FESTIVAL 1976
ON ARCAEOLOGICAL SITE OF ELEUSIS

WITH

A) POPULAR THEATRE MR. MANOS KATRAKIS

B) ART THEATRE MR. KAROLOS KOUN

ORGANIZATION:

COMMUNITY OF ELEUSIS

AND THE COMMITTEE

OF «AESCHYLU'S FESTIVAL 1976»

ΓΕΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ 28 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΩΡΑ 21.00 ΕΝΑΡΞΙΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ «ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ»
ΑΙΣΧΥΛΟΥ, ΛΑΪΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ κ. ΜΑΝΟΥ ΚΑΤΡΑΚΗ

ΚΥΡΙΑΚΗ 29 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΩΡΑ 21.00 ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ «ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ»
ΑΙΣΧΥΛΟΥ, ΛΑΪΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ κ. ΜΑΝΟΥ ΚΑΤΡΑΚΗ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 4 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΩΡΑ 21.00 ΕΝΑΡΞΙΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ «ΠΕΡΣΕΣ» ΑΙΣΧΥΛΟΥ
ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΕΧΝΗΣ κ. ΚΑΡΟΛΟΥ ΚΟΥΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ 5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΩΡΑ 21.00 ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ «ΠΕΡΣΕΣ» ΑΙΣΧΥΛΟΥ
ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΕΧΝΗΣ κ. ΚΑΡΟΛΟΥ ΚΟΥΝ

GENERAL SCHEDULE

SATURDAY AUGUST 28

TIME: 21.00 THEATRICAL PERFORMANCE OF «PROMETHEUS BOUND»
BY MANOS KATRAKIS OF THE POPULAR THEATRE

SUNDAY AUGUST 29

TIME: 21.00 REPETITION OF PERFORMANCE OF «PROMETHEUS
BOUND» BY MANOS KATRAKIS OF THE POPULAR
THEATRE.

SATERDAY SEPTEMBER 4

TIME: 21.00 THEATRICAL PERFORMANCE OF «PERSIANS» BY
KAROLOS KOUN OF THE THEATRE ART.

SUNDAY SEPTEMBER 5

TIME: 21.00 REPETITION OF PERFORMANCE OF «PERSIANS»
BY KAROLOS KOUN OF THE ART THEATRE

DURING THE LAST ORGANIZING OF THE AESCHYLEANS WERE CUT
(3050) COMMEMORATIVE MEDAILS ON THE ANNIVERSARY OR 2500
YEARS SINCE AESCHYLU'S BIRTH. 500 ABOUT SUCH MEDALS
REMAINED AND ARE AVAILABLE FOR THOSE WHO ARE INTERESTED
IN THEM. PRICE PER PIECE DRS. 200.

Ὁ ἐπισκέπτης ποὺ φθάνει σήμερα στὴν Ἐλευσίνα στέκεται μ' ἓνα παράξενο βλέμμα μπρὸς στὰ ὑπάρχοντα ἐρείπια τῆς παλιᾶς θρησκευτικῆς δόξας τῆς, ἀνήμπορος γιὰ μιὰ στιγμή νὰ συνεφέρῃ τὴν παλαιάν τῆς αἴγλη σ' αὐτὰ τὰ κομμάτια ποὺ κεῖνται κατὰ γῆς.

Πεσμένα, κι' ἄλλα θαμμένα μαρτυροῦν παρ' ὅλη τὴ χαμένη ὁμορφιά τῆς, τὸ κάλλος, τὸ πέρασμα τόσων ἐποχῶν, τὴν ἠθικὴ καὶ τὴ μεγάλη σοφία τῆς ὑπάρξεως — τοῦ προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Λαοί, Ἕλληνες καὶ βάρβαροι προσέρχονταν εὐλαβικοὶ προσκυνητὲς καὶ ἀσπαζόντουσαν τὸ θεῖον ἐπὶ γῆς δῶρον. Τὴ μύηση.

Ἀπὸ τὴν Ἀθήνα στὴν Ἐλευσίνα εἶναι ὁ ἴδιος ἱερὸς δρόμος ποὺ ἀκολουθοῦσαν οἱ 30.000 καὶ πλέον πιστοὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, γιὰ ν' ἀρχωνται κάθε χρόνο, κατὰ μῆνα Σεπτέμβρη, στὸν ἱερὸ τόπο τοῦ προσκυνήματος καὶ νὰ μυηθοῦν.

Τὰ Ἐλευσίνια Μυστήρια ἄρχισαν κατὰ τὸ ἔτος 1350 π.Χ. μαζὶ δὲ εἰσήχθη στὴ περιοχὴ τῆς Ἀττικῆς καὶ ἡ λατρεία τῆς Θεᾶς Δήμητρας.

Τὰ Ἐλευσίνια Μυστήρια ἐχρησίμευαν τρόπον τινα σὰν γέφυρα μεταξὺ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων διὰ τῶν ὁποίων συμβολικὰ ἀποκαλύπτονται οἱ θελήσεις τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τῶν ὁποίων οἱ μυούμενοι σ' αὐτὰ ἐξασφάλιζαν τὴν μετὰ θάνατον εὐδαιμονία καὶ τὴν ψυχικὴ ἡρεμία.

Νὰ τί λέγῃ ὁ Πίνδαρος «Μακάριος ὅστις ἰδὼν τὰ ὑπὸ τὴν γῆν εἰς τὴν Ἐλευσίνα διότι γνωρίζει τὸ τέλος τοῦ βίου του καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δοθεῖσαν εἰς τὸν ἀνθρωπὸν ἀρχήν».

Τὸ τυπικὸ τῶν Ἐλευσινίων Μυστηρίων στηριζόταν ἐπὶ τοῦ τραγικοῦ μύθου τῆς Δήμητρας καὶ τῆς Περσεφόνης.

Ὁ μῦθος δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μία διατύπωση τῆς τελετῆς τῆς βλαστήσεως.

Ἔτσι μὲ τὸ χαρμόσυνο ἀνέβασμα τῆς Περσεφόνης πάνω στὴ γῆ, στὴν ἀγκαλιὰ τῆς μάνας τῆς Δήμητρας, ἀπὸ τὸ βασίλειο τοῦ Πλούτωνα, στὸν Ἄδη, ἔδωσε πάλι τὴν χαρὰ καὶ τὴν καρποφορία στὴν ἱερὴ γῆ τῆς Ἐλευσίνας καὶ οἱ κάτοικοί τῆς γιὰ εὐγνωμοσύνη πρὸς τὴν εὐεργέτιδα ἔκτισαν ναόν.

Ἡ Δήμητρα καὶ ἡ Περσεφὼνὴ ἔκαναν τὸν Τριπτόλεμο πρῶτον ἱεροφάντη καὶ τοῦ ἔδωσαν τὸ ἱερὸν Δημητριακὸν καρπὸν καὶ τὸν ἐπεφόρτισαν νὰ διδάξῃ στοὺς ἀνθρώπους τὴν τέχνη τῆς καλλιεργείας.

Σ' αὐτὴ τὴν ἱερῇ γῆ τῆς Ἐλευσίνας γεννήθηκε ὁ Μέγιστος τῶν τραγικῶν ποιητῶν τῶν αἰώνων, ὁ Αἰσχύλος. Ἡ καταγωγὴ του καὶ ἡ ἀνατροφή του εἰς τὴν Ἐλευσίνα ἐρμηνεύουν καθαρὰ τὴν θρησκευτικὴ ἰδιοσυγκρασία, τὸ θεῖο πάθος καὶ τὸ ὑψηλὸ τῆς μεγάλης του ποιήσεως.

Visitors arriving today at Eleusis stand dumbfounded in front of the existing ruins still bearing their old religious glory. At the first moment they are incapable to recall their radiance of the time from what is left laying on the ground.

Partly destroyed, partly buried, the ruins still testify the moral and great wisdom of humanity and human's fate from so many years back a part from their lost beauty.

People, Greeks and barbarians, used to visit the place as respectful pilgrims and worshipped earth's most precious gift, initiation!

The today's road combining Athens with Eleusis is still the same sacred one which more than 30000 followers took at the time for reaching the holy place of pilgrimage and initiation every year in September.

The ceremonial area where today's Festival takes place used to be the centre of Eleusinian worship and was much larger at the time of Pericles - if measured 54×54 meters, admitted by six gables and the second floor was held by 42 pillars, the plans drawn by the famous and great architect-Iktinos.

The Eleusinian mysteries, as they were called, started around the year 1350 B.C. and at the same time began the worship of goddess Dimitra of Attica.

The Eleusinian mysteries were somehow used as a link between the god and the people through which symbolically the will of the god was revealed.

The worshippers became secured of their happiness and serenity of their soul after death by believing.

Pindaros said: "Happy is he who understood what Eleusis represents for he then realizes the end of existence and power given to him by the god".

The Eleusinian mysteries were based on the tragical myth of Dimitra and Persephone. The actual expression of the myth is represented in the ceremony of fertility.

At Persephone's ceremonial return to earth from Plutos "Kingdom" Hades, in the arms of the mother, Dimitra, she filled earth with love and vegetation whereupon the inhabitants of Eleusis build a temple in her sate, expressing their gratitude.

Triptolemos was handed the sacred wheat grains and was named first priest by Persephone and thus was charged to teach the inhabitants the great art of cultivation.

On this sacred soil, the land of Eleusis, Aeschylus was born, the greatest dramatic poet of the centuries his origin and the fact of having been risen and educated at Eleusis clearly explain the religious temperament, the passion and greatness of his magnificent poetry.

Γιός του Εὐφορίωνα, γόνος μεγάλης οικογενείας τῆς Ἐλευσίνας, γεννήθηκε περί τὸ 525 π.Χ. Λέγεται πῶς ὁ ἴδιος ὁ Διόνυσος παρουσιάστηκε σ' αὐτὸν ὅταν ἦταν ἀκόμη παιδί καὶ τοῦ εἶπε νὰ γράψῃ τραγωδίες. Ἐπίσης λέγεται πῶς ἦταν ὀπαδὸς τοῦ Πυθαγόρα. Ἀπὸ τὰ γεγονότα τῆς ζωῆς του ἐλάχιστα εἶναι γνωστά. Ξέρουμε πάντως ὅτι πολέμησε γενναῖα στὸν Μαραθῶνα καὶ δέκα χρόνια ἀργότερα, στὶς κυριώτερες μάχες τῆς Ἀθήνας καὶ τῶν συμμάχων τῆς ἐναντίον τοῦ Ξέρξη. Παρουσίασε τραγωδίες γιὰ πρώτη φορά στὴν ἐβδομηκοστὴ Ὀλυμπιάδα (500 - 497 π.Χ.) καὶ βραβεύθηκε γιὰ πρώτη φορά τὸ 484, γεγονὸς ποὺ τὸν ἔκανε, γιὰ ἀρκετὸ καιρὸ, ἐξαιρετικὰ δημοφιλῆ στὴν Ἀθήνα. Δέχθηκε μιὰ πρόσκληση τοῦ Ἱέρωνα καὶ πῆγε στὶς Συρακοῦσες, μεταξύ 472 καὶ 468· γύρισε μετὰ στὴν Ἀθήνα ἀλλὰ ἔφυγε πάλι τὸ 458, γιὰ νὰ μὴν ἐπιστρέψῃ πιά ποτέ. Πέθανε κοντὰ στὴ Γέλα τῆς Σικελίας τὸ 456/5. Εἶναι γνωστὸ ὅτι πῆρε δεκατρία πρῶτα βραβεῖα συνολικά.

Πιο σημαντικὰ ὁμως ἀπὸ τὰ γεγονότα τῆς ζωῆς του εἶναι τὰ ἔργα του. Ἐγραψε περίπου ἐνενήντα τραγωδίες ἀπὸ τίς ὁποῖες ἔχουν μείνει μόνον ἑπτὰ ἱκέτιδες, Πέρσες, Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας, Προμηθεὺς Δεσμώτης καὶ ἡ τριλογία τῆς Ὀρέστειας, δηλαδὴ οἱ τραγωδίες Ἀγαμέμνων, Χοηφόροι, Εὐμενίδες. Ὁ Αἰσχύλος ὑπῆρξε ὁ κατ' ἐξοχὴν δημιουργὸς τῆς Ἀττικῆς Τραγωδίας. Στὰ χέρια του, ἡ Ἀττικὴ Τραγωδία ξεπέρασε τὰ στενὰ ὅρια ἐνὸς τοπικοῦ θεατρικοῦ γεγονότος καὶ ἔγινε κτῆμα τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς· ὕστερα ἀπέβη ἴσως τὸ μεγαλύτερο δῶρο τῆς Ἀθήνας στὸν κόσμον. Ὁ Αἰσχύλος ἦταν ἓνας μέγας λυρικός ποιητὴς καὶ ἂν δέχεται τὴν ὑπαρξὴ μιᾶς συγκρούσεως, ἡ σύγκρουση αὐτὴ πρέπει νὰ εἶναι ὑψίστης ἠθικῆς ἢ θρησκευτικῆς σημασίας. Ὁ Αἰσχύλος δὲν ἀμφισβητοῦσε οὔτε τὴν ὑπαρξὴ τῶν θεῶν οὔτε τὴ δικαιοσύνη τους. Ἀντίθετα ἔβλεπε παντοῦ τὸ χέρι τους καὶ στὶς σχέσεις ἀνθρώπου καὶ θεοῦ ἢ ἔστω θεοῦ καὶ θεοῦ εὑρίσκει πλούσιο ὑλικὸ καὶ γιὰ τραγωδία καὶ γιὰ ποίηση.

AESCHYLUS

Aeschylus, son of Euphorion, of a good family resident in Eleusis, was born in or about the year 525 B.C. It is said that Dionysos in person appeared to him while still a boy and bade him write tragedies. It is also said that he was a Pythagorean. The known facts of his career are that he fought very bravely at Marathon and ten years later, at the chief battles of Athens and her allies against Xerxes; that he exhibited tragedies for the first time in the 70th Olympiad (500 - 497 B.C.) and won his first prize in 484, thereafter being, for some time the most popular poet in Athens' that he accepted an invitation from Hieron to go to Syracuse, sometime between 472 and 468; that he returned to Athens and left the city again after 458, never to return; that he died near Gela in Sicily in 456/5. We also know that he won first prize thirteen times in all.

More important, however, than the events of his life are his plays. Of these he wrote about ninety, of which seven survive.

ART THEATRE

When, in 1942, the creation of the "Art Theatre" was announced, no one suspected the importance that this new theatrical group would soon acquire for the greek theatre generally. Great actors and magnificent productions were no rarity at the time. On the contrary. However, that «poor» group succeeded in creating a homogeneous whole in which the actors served the play and not vice versa. In the darkness of the Occupation the «Art Theatre» became a fountain of magic to the greek public, and a precious school of self-effacement responsible interpretation and teamwork for the greek theatre.

Without adequate financial means, Charles Coon went on with his struggle. He produced plays by Ibsen, Shaw, Pirandello, and after the Liberation. He introduced Lorca, Tennessee Williams, Miller, Wilder, to the public. In 1949, the «Art Theatre» closed down. It did not reopen until 1954 but now it had its own circular theatre where Athenians found again that atmosphere peculiar to Charles Coon and his group and the same earnest and courageous artistic spirit. Along with older well-known authors, Coon presented a whole new generation of playwrights: Brecht, Ionesco, Arrabal, Pinter, Albee, Dario Fo as well as the best of the younger Greeks: Sevastikoglou, Kambanellis, Kechaidis, Anagnostaki, Skourtis.

First «Plutus» and then the «Birds» which he presented in Paris, in 1962 and at the international London festival in 1964. The next year, the «Art Theatre» presented the «Persians» and, in 1966, at the Athens Festival, the «Frogs», with which it toured all over the world.

In 1972, the «Art Theatre» celebrated its 30th anniversary with the acquisition of a summer theatre and a second winter stage.

ΣΑΒΒΑΤΟ 4 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΗ 5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΠΕΡΣΕΣ

Μετάφραση:	ΠΑΝΟΣ ΜΟΥΛΑΣ
Σκηνοθεσία:	ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΟΥΝ
Σκηνικά - Κοστούμια:	ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΑΡΟΥΧΗΣ
Μουσική:	ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΥ

ΔΙΑΝΟΜΗ

ΞΕΡΞΗΣ, βασιλιάς τῆς Περσίας ΛΕΑΝΔΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ
ΑΤΟΣΣΑ, μητέρα τοῦ Ξέρξη ΝΕΛΛΗ ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ
ΔΑΡΕΙΟΣ, πατέρας τοῦ Ξέρξη ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΑΤΖΗΜΑΡΚΟΣ
ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΑΖΑΝΗΣ

ΧΟΡΟΣ ΠΕΡΣΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

Κορυφαῖοι:

ΑΝΤΩΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΕΓΑΪΤΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΑΠΕΚΟΣ
ΤΑΚΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΤΣΙΚΟΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΛΚΙΑΣ
ΧΑΡΗΣ ΣΩΖΟΣ
ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ

Χορός:

ΘΟΔΩΡΟΣ ΜΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ,
ΔΕΥΚΑΛΙΩΝ ΚΟΜΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ,
ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΗΓΑΣ, ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΑΡΑΚΩΝΣΤΑΝΤΟΓΛΟΥ,
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΤΣΟΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ,
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΤΖΟΓΙΑΝΝΗΣ, ΒΑΡΝΑΒΑΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ,
ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΝΔΟΛΙΑΣ, ΗΛΙΑΣ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ,
ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΕΜΤΖΗΣ.

Μουσική καὶ κινησιακὴ ἐπιμέλεια: ΜΑΡΙΑ ΚΥΝΗΓΟΥ
Φωτισμοί: ΜΙΜΗΣ ΚΟΥΓΓΙΟΥΜΤΖΗΣ

In 1955 after hard efforts the Greek Popular Theatre has been established creating simultaneously and a new theatrical place in Areos field, which for many years had been its permanent shelter during the summer periods.

The essential goal of the G.P.T. had been the promotion of the local theatrical production with main characteristics the return to the roots of our people. Thus, during the 14 years of its activities it presented 27 Greek plays among which: "Agapitikos tis Voskopoulas (lover of young shepherdess)", "Christ is crucified again", "Patouhas", e.t.c.

The G.P.T. besides his performances in Greece, it gave also performances abroad, like Constantinople, Cyprus etc.

In 1968 the dictatorship expelled it from its natural place, the field of Areos; In spite of the many difficulties, reactions and adversities, the G.P.T. continued its activities either by making tours throughout Greece or in Athens Theatres till 1972.

After the failure of dictatorship the G.P.T. started a new period with the play of N. Kazantzakis "CHRISTOFOROS KOLOMBO" in winter 1975/76.

The G.P.T. considers as its exceptional honour the invitation of Eleusis Deme and of Organizing Committee of Aeschylean 1976, for participation in this year Aescyleans.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ**ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ**

Μετάφραση:.....ΤΑΣΣΟΣ ΡΟΥΣΣΟΣ
Σκηνοθεσία:.....ΑΛΕΞΗΣ ΣΟΛΟΜΟΣ
Κουστούμια:.....ΣΠΥΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Μουσική:.....ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ
Χορογραφίες:.....ΝΕΛΛΥ ΝΤΑΪΚΣ - ΚΑΡΡΑ
Έργαστηριακή
Έπιμέλεια
(κουστούμια, μάσκες):.....ΕΛΕΝΗ ΓΙΑΠΑΛΑΚΗ

ΔΙΑΝΟΜΗ

Κράτος:.....ΛΑΖΟΣ ΤΕΡΖΑΣ
Βία:.....ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
Ήφαιστος:.....ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΥΛΗΣ
Προμηθέας:.....ΜΑΝΟΣ ΚΑΤΡΑΚΗΣ
Ώκεανός:.....ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΤΣΑΡΑΣ
Ίώ:.....ΑΝΝΑ ΜΑΚΡΑΚΗ
Έρμης:.....ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
Α' Κορυφαία:.....ΑΛΕΚΑ ΠΑΪΖΗ

ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ:

ΑΝΝΑ ΜΑΚΡΑΚΗ
ΚΕΛΛΥ ΚΑΡΚΑΝΤΩΝΑΤΟΥ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΣΟΦΙΑ ΜΙΧΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΠΑΪΑΚΩΒΟΥ
ΑΛΙΚΗ ΑΚΟΝΤΙΔΟΥ
ΝΑΤΑΣΣΑ ΖΟΥΚΑ

ΧΟΡΟΣ:

ΤΖΙΑ ΓΙΟΒΑΝΗ
ΜΑΡΙΑ ΚΟΝΔΥΛΗ
ΕΒΙΤΑ ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ
ΚΑΚΙΑ ΠΕΤΡΑΚΟΥ
ΜΑΡΩ ΒΑΣΙΛΑΚΗ
ΡΑΝΙΑ ΖΟΥΚΑ

AESCHYLUS BOUND

Translated by:TASSOS ROUSSOS
Directed by:ALEXIS SOLOMOS
Costumes by:SPYROS VASSILIOU
Music by:STEFANOS VASSILIADIS
Choreography by:NELLY DIKES - KARRA
Supervision of
Costumes MasksELENI YAPALAKI

THE CAST

MightyLAZOS TERZAS
ViolationDANOS PANOPOULOS
HephestusYANNIS KONTOULIS
PrometheusMANOS KATRAKIS
OceanGIORGOS KATSARAS
IOANNA MAKRAKI
HermesPANOS PANOPOULOS
First Chorus Leaders:ALEKA PAÏZI

CHORUS LEADERS

ANNA MAKRAKI
KELLY MARKANTONATOU
ELEFTERIA IOANNOU
SOFIA MICHOPPOULOU
KATERINA PAPAÏAKOVOU
ALIKI AKONTIDOU
NATASSA ZOUKA

CHORUS:

TZIA YIOVANI
MARIA KONDYLI
EVITA PAPASPYROU
KAKIA PETRAKOU
MARO VASSILAKI
RANIA ZOUKA

Προμηθέας Δεσμώτης

Ὁ Προμηθέας, υπερασπιστής καὶ εὐεργέτης τῶν ἀνθρώπων, τοὺς χάρισε τὴ φωτιά, τοὺς δίδαξε τέχνες καὶ τοὺς ἔκανε τὴ ζωὴ πιὸ ὑποφερτή. Ὅμως, ἐπειδὴ μὲ τις προσφορὲς τοῦ αὐτὸς διατάραξε τὴν τάξη ποὺ εἶχε ἐπιβάλλει στὸν κόσμον ὁ Δίας, τιμωρήθηκε νὰ ἀλυσσοδεθῆ στοὺς γκρεμοὺς τοῦ Καύκασου.

Ἀπὸ δῶ ἀρχίζει τὸ ἔργο καὶ ὁ Προμηθέας ὀδηγεῖται ἀπὸ τὸ Κράτος καὶ τὴ Βία, ἐνῶ τοὺς ἀκολουθεῖ ὁ Ἥφαιστος, γιὰ νὰ ἐκτελέσει τὴν διαταγὴ τοῦ Δία. Πράγματι ἀλυσσοδέκεται ὁ Προμηθέας καὶ ὅταν μένει μόνος, ἀπευθύνεται στὴν φύση καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς καὶ τὰ ἐπικαλεῖται γιὰ νὰ δοῦν τὸ ἄδικο μαρτύριό του.

Σὲ λίγο ἐμφανίζονται οἱ Ὠκεανίδες ποὺ ἄκουσαν τὸν θρῆνον του καὶ συμμετέχουν στὸ πάθος του. Ἐκεῖνος τοὺς ἐξιστορεῖ τὶς εὐεργεσίες του στοὺς ἀνθρώπους καὶ προφητεύει ὅτι κάποτε ὁ Δίας θὰ χάσει τὴν ἐξουσία του καὶ θὰ ἀναγκαστεῖ νὰ προσφύγει στὸν Προμηθέα, γιὰ νὰ σώσει τοὺς θρόνους του.

Ἔρχεται ὁ Ὠκεανός, πατέρας τῶν Ὠκεανίδων ποὺ συμβουλεύει τὸν Προμηθέα νὰ συμφιλωθῆ μὲ τὸν Δία κι' ὑπόσχεταὶ ὅτι ὁ ἴδιος θὰ μεσολαβήσῃ.

Ὁ Προμηθέας ὅμως ἀρνιέται μὲ ἀγανάκτηση καὶ ὁ Ὠκεανός φεύγει. Μπαίνει ἴστὴ σκηνὴ ἢ Ἰώ, τρομαγμένη ἀπὸ τὸν οἴστρο. Διηγεῖται τὰ παθήματά της καὶ ὁ Προμηθέας τῆς προφητεύει τὴν πολύμοχθη περιπλάνησή της στὸν κόσμον καὶ ὅτι θὰ γεννήσῃ, μὲ ἄγγιγμα τοῦ Δία, τὸν Ἑπαφο.

Ἀπ' αὐτὸν θὰ γεννηθῆ μετὰ πολλὰς γενιές, ὁ Ἡρακλῆς ποὺ κάποτε θὰ τὸν λευτερώσῃ. Ἡ Τρέλλα ξανακυριεύει τὴν Ἰώ καὶ αὐτὴ φεύγει παραδέρνοντας. Ὁ Προμηθέας μιλάει καὶ πάλι γιὰ τὴν ἐκθρόνιση τοῦ Δία καὶ γιὰ τὸ μυστικὸ ποὺ κατέχει. Ἔρχεται ὁ Ἑρμῆς καὶ προσπαθεῖ μὲ καλοπιάσματα καὶ ἀπειλές νὰ μάθῃ αὐτὸ τὸ μυστικόν. Ὁ Προμηθέας τὸν ἀποπαίρνει θυμωμένος κι' ὁ Ἑρμῆς τὸν προειδοποιεῖ ὅτι θὰ πέσει ἐπάνω του φριχτὴ ἢ ὀργὴ τοῦ Δία. Σὲ λίγο ἐνῶ ἔχει φύγει ὁ Ἑρμῆς, πέφτουν κεραυνοὶ καὶ σχίζεται ἡ γῆ καὶ καταχώνουν στὰ Τάρταρα τὸν Προμηθέα καὶ τὶς Ὠκεανίδες ποὺ τὸν συμπαραστέκουν.

PROMETHEUS BOUND

Prometheus, defender and benefactor of peoples, granted to them the fire, taught them the arts and made their life more bearable. However, for the reason that through his offerings troubled the order that Jupiter had imposed in the world he was punished by binding in chains in the precipices of Kaukasus.

From this point starts the play and Prometheus is led by the Mighty and Violation, while Hefestos follows them. for executing of the order that gave Jupiter He is really bound in chains and when Prometheus is quite alone, is adressing to the nature and its elements and appeals to them to see his unfair martyrdon.

In a short while the Oceanides appear they heard his lamentation and participate in his passion. He narrates to them his benefactions to the peoples and predicts that sometime Jupiter will lose his power and will be forced to recourse to Prometheus, for saving his throne.

Then Ocean comes, the father of Oceanides; he advises Prometheus to be reconciled with Jupiter and promises that he own will intercede.

But Prometheus refuses with indignation and Ocean goes away. Then Io enters the scene, frightened by the inspiration. She relates her sufferings and Prometheus predicts for her toilsome wandering in the world and that she will give birth to Epafos.

From him will be born after many generations, Hercules, who someday will deliberate him. The madness got Io again and she goes out by beating hard. Prometheus speaks again for dethronement of Jupiter and for the secret he possesses. Then Hermes comes and tries by coaxings and threats to learn about his secret.

Prometheus scolds him angry and Hermes warns him that Jupiter's horrible angry will fall upon him.

In a while as Hermes is going out, thunders fall, the earth is teared and bury Prometheus and Oceanides who stand by Prometheus, in the tartars.

ΣΟΛΟΜΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΡΑΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΚΙΜΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ «ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ»
ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΩΡΟΝ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΡΟΠΥΛΑΙΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΚΙΜΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ «ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ»
ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΩΡΟΝ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΡΟΠΥΛΑΙΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ

“Όταν τὸ 1942 ἀναγγέλθηκε ἡ ἰδρυση τοῦ «Θεάτρου Τέχνης», κανένας δὲν ὑπώψιασθηκε τῆ σημασία ποὺ θ’ ἀποκτοῦσε σύντομα αὐτὸς ὁ νέος θίασος γιὰ τὸ ἑλληνικὸ θέατρο. Μεγάλοι ἠθοποιοὶ καὶ σπουδαῖες δημιουργίες δὲν εἶχαν λείψει ὡς τότε ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ σκηνή. Κάθε ἄλλο. “Όμως, αὐτὸς ὁ «φτωχὸς» θίασος κατῶρθωσε νὰ δημιουργήσῃ ἓνα ὁμόψυχο σύνολο, ὅπου οἱ ἠθοποιοὶ ὑπηρετοῦν τὸ ἔργο καὶ ὄχι τὸ ἔργο τοὺς ἠθοποιούς. Καὶ τὸ «Θεάτρο Τέχνης», μέσα στὸ σκοτάδι τῆς Κατοχῆς, ἔγινε πηγὴ μαγείας γιὰ τὸ ἑλληνικὸ κοινὸ κι ἀκριβὸ σχολειὸ ἀυταπάρνησης, ὑπεύθυνης ἐρμηνείας καὶ ἐργασίας συνόλου γιὰ τὸ ἑλληνικὸ θέατρο.

Χωρὶς μέσα, μὲ ἄπειρες στερήσεις, παλεύοντας μὲ πλῆθος ἀντιξοότητες, ὁ Κάρολος Κούν συνέχισε τὸν ἀγῶνα του μὲ βαθειὰ πίστη. “Ἐπαιξε Ibsen, Schaw, Pirandello καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση γνώρισε στὸ κοινὸ μας τὸν Lorca, τὸν Tennessee Williams, τὸ Miler, τὸν Wilder. Οἰκονομικοὶ κι ἄλλοι λόγοι τὸν ἀνάγκασαν, ὡστόσο τὸ 1949 νὰ διακόψῃ προσωρινὰ τὴ λειτουργία τοῦ «Θεάτρου Τέχνης».

“Όμως τὸ 1954, μὲ μιὰν ὁμάδα νέων μαθητῶν του, ὁ Κούν ἀνοίγει πάλι τὸ «Θεάτρο Τέχνης», σὲ δική του στέγη τώρα, ὅπου υἱοθέτησε τὸ σχῆμα τοῦ κυκλικοῦ θεάτρου. Οἱ ἀθηναῖοι ξαναβρῆκαν ἐκεῖ μιὰν ἀτμόσφαιρα μυσταγωγίας, καὶ τὸ μικρὸ ὑπόγειο θέατρο ἔγινε πυρήνας καὶ ὑπόδειγμα σοβαρῆς καὶ θαρραλέας δουλειᾶς γιὰ τὴν ἑλληνικὴ σκηνή. Πλαῖ στοὺς παλιότερους συγγραφεῖς — Shakespeare, Τσέχωφ, O’ Case, Buchner, Vitrak — ὁ Κούν παρουσιάζει τώρα τὰ κοινούργια ρεύματα τοῦ ξένου μεταπολεμικοῦ θεάτρου: Brecht, Ionesco, Beckett, Frich, Genet, Albee, Peter Weiss, Arrabal, Pinter, Bond, Van Italie. Γκομπρόβιτς, Darrio Fo — καὶ παράλληλα, δίνει τὴ στοργή καὶ τὸ «βῆμα» του σὲ ἀρκετοὺς ἀπὸ τοὺς νέους καὶ πιὸ προικισμένους συγγραφεῖς μας — Σεβαστίκογλου, Καμπανέλη, Κεχαῖδη, Ἀναγνωστάκη, Σκούρτη.

Τὸ 1957, ἀπὸ τὸν ἐρμητικὸ χῶρο καὶ τὴν «πρωτοπορία» τῆς κυκλικῆς σκηνῆς του, ὁ Κούν γυρίζει στὸ ὕπαιθρο καὶ στὶς ἀρχαιότατες πηγές τοῦ θεάτρου. Ἀνεβάζει τὸν «Πλοῦτο» πρῶτα, κι ἔπειτα τοὺς «Ὅρνιθες» τὸ 1959. Μὲ τὴν παράσταση αὐτὴ κέρδισε ὁ Κούν καὶ τὴ διεθνή ἀναγνώριση στὸ «Θεάτρο τῶν Ἐθνῶν» τοῦ Παρισιοῦ, τὸ 1962, καὶ στὸ διεθνὲς θεατρικὸ φεστιβάλ τοῦ Λονδίνου, τὸ 1964. Ἡ ἐπιτυχία ἦταν τόσο μεγάλη, ὥστε τὸ «Θεάτρο Τέχνης» νὰ κληθῆ καὶ πάλι τὸν ἐπόμενο χρόνο στὸ Λονδίνο, ὅπου παρουσιάζει τοὺς «Ὅρνιθες» καὶ γιὰ πρώτη φορὰ τοὺς «Πέρσες» τοῦ Αἰσχύλου, ποὺ ἔγιναν δεκτοὶ μὲ τὸν ἴδιο ἐνθουσιασμό. Οἱ «Πέρσες» τὸν ἴδιο χρόνο παίζονται καὶ στὸ «Φεστιβάλ τῶν Ἐθνῶν» στὸ Παρίσι.

Τὸ 1966 παρουσιάζει στὸ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν τοὺς «Βατράχους» τοῦ Ἀριστοφάνη, καὶ μὲ τοὺς «Ὅρνιθες» καὶ τοὺς «Πέρσες» πραγματοποιεῖ περιοδεῖα στὴν Εὐρώπη (Ζυρίχη, Μόναχο, Μόσχα, Λένινγκραντ, Βαρσοβία, Βενετία).

Τὸ 1969 ἐπισκέπτεται πάλι τὸ Λονδίνο μὲ τὴ «Λυσιστράτη» καὶ τὸν «Οἰδίποδα Τύραννο».

Τὸ 1972 τὸ «Θεάτρο Τέχνης» συμπληρώνει 30 χρόνια ἀπὸ τὴν ἰδρυση του καὶ μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ ἀνεβάζει ἔργα νέων Ἑλλήνων συγγραφέων ποὺ εἶχε πρωτοπαρουσιάσει. Συγχρόνως ἀποκτᾶ θερινὸ θέατρο καὶ δεύτερη χειμερινὴ σκηνή, ποὺ τοῦ δίνει τὴ δυνατότητα νὰ ἀπευθύνεται σὲ εὐρύτερο κοινὸ.

«ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ»
ΜΑΝΟΣ ΚΑΤΡΑΚΗΣ
ΑΠΟ ΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΠΙΔΑΥΡΟ
ΜΕ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΟ 1974

Τὸ 1955 μετὰ ἀπὸ πολλοὺς ἀγῶνες ἰδρύθηκε τὸ Ἑλληνικὸ Λαϊκὸ Θέατρο δημιουργώντας συγχρόνως καὶ ἕναν νέο θεατρικὸ χῶρο στὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως, ποῦ γιὰ πολλὰ χρόνια ἦταν ἡ μόνιμη στέγη του κατὰ τὰς θερινὰς περιόδους.

Ὁ βασικὸς στόχος τοῦ Ε.Λ.Θ. ὑπῆρξε ἡ προαγωγή τῆς ντόπιας θεατρικῆς παραγωγῆς μὲ κύριο χαρακτηριστικὸ τὴν ἐπιστροφή στὶς ρίζες τοῦ λαοῦ μας. Ἔτσι στὰ 14 χρόνια τῆς δραστηριότητάς του παρουσίασε 27 ἑλληνικὰ ἔργα μετὰξὺ τῶν ὁποίων: «Ἀγαπητικὸς τῆς Βοσκοπούλας», «Χριστὸς ξανασταυρώνεται», «Πατούχας», «Γκόλφω», «Κορίτσι μὲ τὸ κορδελάκι», «Καληνύχτα Μαργαρίτα», «Καπετὰν Μιχάλης», «Ἀντιγόνη τῆς Κατοχῆς», «Ὀδύσεια», «Βασίλισσα Ἀμαλία», «Αὐλὴ τῶν θαυμάτων», «Δομίνικος Θεοτοκόπουλος», καὶ ἄλλα.

Τὸ Ἑλληνικὸ λαϊκὸ Θέατρο ἐκτὸς ἀπ' τὶς ἐμφάνσεις του σὲ διάφορα κεντρικὰ θέατρα τῶν Ἀθηνῶν πραγματοποίησε μεγάλες περιοδίες σ' ὅλο τὸ χῶρο τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικράτειας καθὼς καὶ στὴν Κωνσταντινούπολη καὶ Κύπρο μὲ ἀριθμὸ συνεργατῶν ποτὲ μικρότερο ἀπὸ 50. Καὶ μὲ ἐναλλασσόμενο ρεπερτόριο ποῦ ἔφτανε πολλὲς φορὲς τὰ ἑπτὰ ἔργα.

Τὸ 1968 ἐξώστηκε βιαίως ἀπὸ τὸ φυσικὸ του χῶρο, τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως, ἀπὸ τὸ δικτατορικὸ καθεστῶς.

Παρ' ὅλες τὶς ἀντιξοότητες καὶ τὶς ἀντιδράσεις στὰ κατοπινὰ χρόνια, τὸ Ε.Λ.Θ. ἐξακολούθησε τὴν δραστηριότητά του ἄλλοτε περιοδεύοντας κι ἄλλοτε σὲ θέατρα τῶν Ἀθηνῶν μέχρι τὸ 1972.

Μετὰ τὴν πώση τῆς Δικτατορίας τὸ Ε.Λ.Θ. ἐγκαινίασε μιὰ καινούργια περίοδο μὲ τὸν «Χριστόφορο Κολόμβο» τοῦ Ν. Καζαντζάκη ποῦ πρωτοπαρουσιάστηκε τὸ χειμῶνα 1975-1976 στὸ Δημοτικὸ Θέατρο Πειραιῶς μὲ σκηνοθεσία Ἀλέξη Σολωμοῦ, σκηνικὰ - κουστούμια Σπύρου Βασιλείου, μουσικὴ Μίκη Θεοδωράκη, μουσικὴ διδασκαλία Στέφανου Βασιλειάδη καὶ μὲ τοὺς: Μάνο Κατράκη, Βύρωνα Πάλλη Ἡλία Σταματίου Ἄννα Μακράκη καὶ Γιάννη Κοντούλη στοὺς βασικοὺς ρόλους.

Τὸ Ε.Λ.Θ. παρουσίασε τὸ ἔργο αὐτὸ ἐκτὸς ἀπ' τὸν Πειραιᾶ καὶ στὴν ὑπόλοιπη Ἑλλάδα.

Τὸ Ε.Λ.Θ. θεωρεῖ ἐξαιρετικὴ τιμὴ τὴν πρόσκληση τοῦ Δήμου Ἐλευσίνος καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς διοργανώσεως Αἰσχυλείων 1976 γιὰ νὰ συμμετάσχει στὰ ἐφετεινὰ Αἰσχύλια. Ἡ ἐκλογή τοῦ Προμηθεῖα Δεσμώτη ἔγινε ἀπὸ κοινοῦ μὲ τὸν Δήμο Ἐλευσίνος καὶ ἡ παράσταση ἐτοιμάστηκε εἰδικὰ γιὰ τὴ συμμετοχὴ τοῦ Ε.Λ.Θ. στὰ φετεινὰ Αἰσχύλια.

SATURDAY 4 SEPTEMBER
SUNDAY 5 SEPTEMBER

AESCHYLUS

THE PERSIANS

Translated by: PANOS MOULAS
Directed by: KAROLOS KOUN
Sets and Costumes by: YANNIS TSAROUCHIS
Music by: YANNIS CHRISTOU

THE CAST

XERXES, King of Persia: LEANDROS PANAYOTIDIS
ATOSSA, Mother of Xerxes: NELLY ANGELIDOU
DARIUS, Father of Xerxes: DIMITRIS HADJIMARKOS
THE MESSENGER: GIORGOS LAZANIS

CHORUS OF PERSIANS

Chorus Leaders:

ANTONIS THEODORAKOPOULOS
YANNIS DEGAITIS
KOSTAS TSAPEKOS
TAKIS MARGARITIS
STEFANOS KOTSIKOS
KOSTAS CHALKIAS
CHARIS SOZOS
THANASSIS KARAYANNIS

Chorus:

THEODOROS VOYATGIS, ANDREAS GALANOPOULOS,
DEYKALION KOMIS, DIMITRIS VIZANTIOS, YANNIS RIGAS,
PERIKLIS KARAKONSTADOGLOY, YANNIS KARATZOYANNIS
DIMITRIS KOUTSOGEORGOPOULOS, VARNAVAS KIRIAZIS
GIORGOS CHANDOLIAS, ILIAS CHRISTOPOULOS,
VASSILIS KOEMTZIS.

Chorus Trained by: MARIA KINIGOU
Lightings: MIMIS KOUYOUMTZIS

ΠΕΡΣΕΣ

“Αν και ο Θέσις (550-500 π.Χ.) θεωρείται ο πατέρας του δράματος, ο Αισχύλος (525-456 π.Χ.) είναι ο καθαυτό δημιουργός της τραγωδίας. Πρώτος αυτός χρησιμοποίησε δεύτερο ήθοποιό στη σκηνή μεταβάλλοντας μ’ αυτό τον τρόπο το δραματικό αφήγημα σε θεατρική δράση και πρώτος αυτός επεξεργάστηκε το τραγικό ύφος τοποθετώντας την τραγωδία στον χώρο ενός ήθικου, θρησκευτικού και κοινωνικού προβληματισμού. Ο Αισχύλος εξύψωσε την πρωτόγονη και τελετουργική λατρεία του Διόνυσου σε μια ολοκληρωμένη θεατρική πράξη.

’Από τα 90 περίπου έργα που γνωρίζουμε ότι έγραψε ο Αισχύλος σώζονται μόνο τα έπτά και ανάμεσά τους και η μόνη ολοκληρωμένη τριλογία του αρχαίου ελληνικού Θεάτρου, ή «’Ορέστεια». Οί «Πέρσες» είναι ασφαλώς το αρχαιότερο από τα έπτά αυτά έργα (472 π.Χ.). Κανείς δεν ήταν σε θέση καλύτερη να γράψει μια τέτοια πολεμική τραγωδία από τον Αισχύλο, γιατί εκτός από ποιητής ήταν στρατιώτης, διακρίθηκε μάλιστα στις μάχες του Μαραθώνα (490 π.Χ.) και της Σαλαμίνας (480 π.Χ.).

Θα μικραίναμε όμως τις διαστάσεις του έργου, αν βλέπαμε τους «Πέρσες» σαν απλή περιγραφή ενός ιστορικού και πολεμικού γεγονότος και σαν έορτασμό ενός θριάμβου. ’Αντίθετα, μέσα απ’ αυτά τα στοιχεία ο Αισχύλος εκφράζει για άλλη μια φορά τον ήθικό και θρησκευτικό του προβληματισμό — ή υπερβολική υπερηφάνεια αποτελεί μίαν ύβρι που οί Θεοί πάντα τιμωρούν.

“Υβρις είναι και η κατακτητική εκστρατεία τους στην ‘Ελλάδα γι’ αυτό θα πρέπει να τιμωρηθεί κι’ αυτή. Μαζί με αυτά, το έργο είναι ένας ύμνος στην έλευθερία γιατί, οί ελεύθεροι άνθρωποι, έχοντας το δίκαιο και την ήθική με το μέρος τους, νικούν τις τυφλές και ανελήητες δυνάμεις που αντιπροσωπεύει ο βάρβαρος κατακτητής.

’Η δράση του έργου εξελίσσεται έξω από το παλάτι του Ξέρξη στα Σούσα της Περσίας, μπροστά στον τάφο του Βασιλιά Δαρείου.

’Ο Χορός των Γερόντων (συμβούλων της αυτοκρατορίας) περιγράφει την αναχώρηση του πάνοπλου Περσικού στρατού με σκοπό την κατάληψη της ‘Ελλάδας.

’Η “Ατοσσα, χήρα του Δαρείου και μητέρα του Ξέρξη, είναι αναστατωμένη από ένα δυσοίωνο όνειρο. ’Ο Χορός την συμβουλεύει να παρακαλέσει την ψυχή του Δαρείου να βοηθήσει να πάνε όλα καλά.

“Ένας άγγελιοφόρος ανακοινώνει την μεγάλη καταστροφή του Περσικού στρατού από τους “Ελληνες στην ναυμαχία της Σαλαμίνας. Πληροφορεί την “Ατοσσα ότι ο Ξέρξης ζή, και περιγράφει την μάχη και την ήττα των Περσών. ’Η “Ατοσσα αποχωρεί για να προσευχηθή στους Θεούς με σκοπό να μάθει το μέλλον.

’Ο Χορός θρηνεί τον χαμό του Δαρείου, αναγνωρίζει σαν υπαίτιο της Περσικής συμφοράς τον Δία που τιμώρησε την άχαλίνευτή τους υπερηφάνεια.

’Η “Ατοσσα επιστρέφει φέρνοντας προσφορές για τους Θεούς. ’Ο Χορός προσεύχεται να εμφανισθεί ο νεκρός βασιλιάς για να τους συμβουλεύσει. Το φάντασμα του Δαρείου βγαίνει από τον τάφο. Θρηνεί το λάθος του γιου του και προμαντεύει την έπερχόμενη ήττα των Περσών στις Πλαταιές.

Στο τέλος ο Ξέρξης εμφανίζεται με τα ρούχα του κουρελιασμένα. Θρηνεί για την θλιβερή μοίρα της Περσίας, και ο Χορός συνοδεύει τον συντριμμένο βασιλιά στο παλάτι του.

THE PERSIANS

Thespis, (550-500 B.C.) is considered to be "the father of Drama", Aeschylus (525-456 B.C.) is the real creator of Tragedy. For it was he who introduced the second player on the stage — thus turning dramatic narrative into dramatic "action" and he who created the tragic style by correlating tragedy with moral, religious and social problems. In his hands the primitive, ritualistic worship of Dionysus was elevated to an incomparable art form.

Aeschylus is known to have written some 90 plays, of which only seven survive, among them the only complete trilogy of the ancient theatre which has come down to us, the "Orestia". The "Persians" is probably the earliest of his existant plays (472 B.C.). No one was better qualified to write such a war tragedy, for besides being a poet, Aeschylus was also a soldier and a hero who distinguished himself in the battles of Marathon (490 B.C.) and Salamis (480 B.C.).

"The Persians", however, is not simply the description of a historic episode and the celebration of a triumph. It is once again the expression of Aeschylus' moral and religious message — that excessive pride is a sin (hubris) which the gods never fail to punish (Nemesis); that Greece was the tool through which the gods inflicted retribution on the Persians' callousness and on their greed for conquest. Moreover, the play is a hymn to freedom, since free men, having justice and virtue on their side, defeated the blind, ruthless forces which the barbarian ruler represents.

The action of the play takes place before the tomb of King Darius outside the palace of Xerxes at Susa in Persia.

The Chorus of Persian Elders (councillors of the Empire) describe the departure of the mighty Persian Army which sets out to conquer Greece.

Atossa, widow of Darius and mother of Xerxes, is distressed by an ill-omened dream. The Chorus advise her to entreat the soul of Darius for good fortune.

A messenger announces the ruin of the Persian army by the Greeks at the naval battle of Salamis. He tells Atossa that Xerxes is alive and describes the battle and the defeat of the Persians. Atossa retires to offer prayers to the Gods in order to learn the future.

The Chorus deplore the loss of Darius. They acknowledge Zeus as the author of Persia's woes; he has punished their excessive pride.

Atossa returns bearing offerings for the Gods. The Chorus pray for the dead king to appear and give counsel. The ghost of Darius rises from his tomb. He laments his son's folly and foretells the coming defeat of the Persians at Platea. Then he returns to his tomb and Atossa leaves to meet Xerxes.

The Chorus lament over Persia's greatness under Darius. Xerxes appears deep in despair and with his clothes in tatters. He grieves over the sad lot of Persia and the Chorus escort their mourning king to his palace.

ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΚΙΜΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ «ΠΕΡΣΕΣ»

ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΚΙΜΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ «ΠΕΡΣΕΣ»

ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΚΙΜΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ «ΠΕΡΣΕΣ»

τὴν Ὀλυμπιακὴ φιλοξενία τὴν ξέρουν ὅλοι

Τὴν προσφέρουμε σὲ ὅλες τὶς πτήσεις μας
στὴν Εὐρώπη, στὴν Ἀμερική,
στὴν Ἀφρική, στὴν Ἀσία, στὴν Αὐστραλία.

Γιατὶ εἴμαστε ἡ σύγχρονη Ἑταιρία μὲ
τὴν ἀρχαία Ἑλληνικὴ παράδοση.

Καὶ προσφέρουμε ὅλα γιὰ ἓνα ἄνετο ταξίδι.

Τὸν τελειότερο στόλο τῶν Μπόϊγκ.

Ἐμπειρο πλῆρωμα. Ἀπολαυστικὰ φαγητά.

Στερεοφωνικὴ μουσικὴ* ἀπὸ 8 κανάλια καὶ
κινηματογράφος* μὲ ἀτομικὰ ἀκουστικά, στὶς
ὑπερατλαντικὲς πτήσεις. Πρόσχαρη
καὶ εὐγενικὰ χαμόγελα.

Ἡ Ὀλυμπιακὴ φιλοξενία στὰ πέρατα τοῦ κόσμου.

*Κανονισμοὶ I.A.T.A.:
τέλος 2.5 δολλ.
γιὰ τὴν χρῆση τῶν ἀκουστικῶν.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ
ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ

everybody knows the Olympic hospitality

We offer it on all our flights to Europe,
U.S.A., Canada, Africa, Asia, Australia.

Because, we are the modern airline
with the ancient Greek tradition and
we offer everything for a pleasant trip.
The latest all - Boeing fleet.

Skilled crew. Delicious meals.
Personal attention. A choice of
8 - channel music* and the latest
movies* on intercontinental
services. Happy smiles.

Olympic hospitality goes round the world.

*US\$ 2.50 I.A.T.A. charge

OLYMPIC
AIRWAYS

the national Airline of Greece

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΑΜΙΑΝΤΟΣΙΜΕΝΤΟΥ

Σωλήνες υψηλής πίεσεως
Άρδεύσεως - Υδρεύσεως - Αποχετεύσεως
από Φ 60 έως Φ 600

Σωλήνες χαμηλής πίεσεως
Αποχετεύσεως - Άρδεύσεως
φυσικής ροής
Προστασίας καλωδίων
Αεραγωγοί - Καπναγωγοί

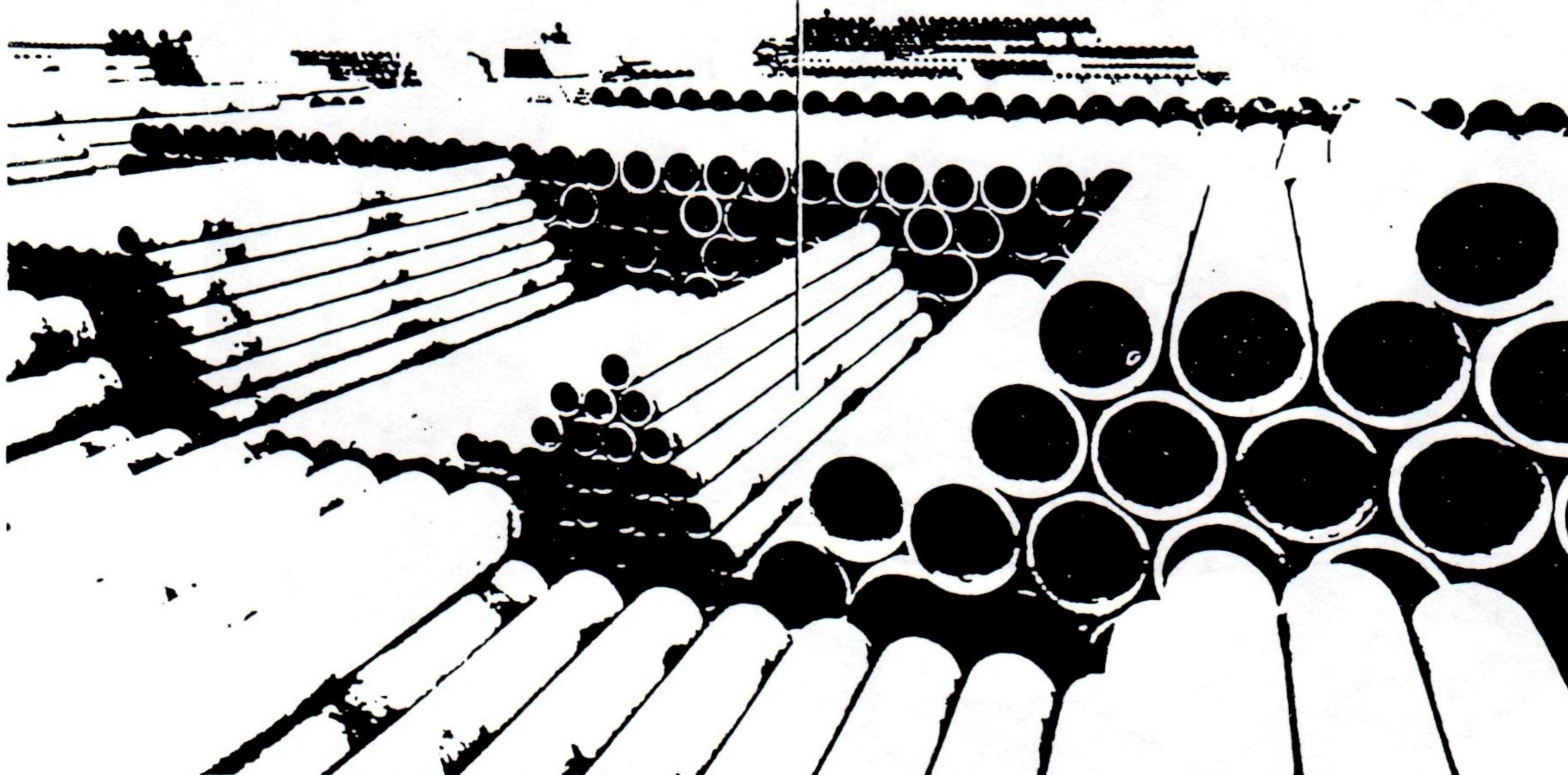
Πλάκες επικαλύψεως
Επίπεδες - Κυματοειδείς

ΜΕΤΑΛΛΙΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ

Χαλυβδοσωλήνες
μιας διαμήκους ραφής
από Φ 300 έως Φ 2000.
Δι' άρδευσιν - ύδρευσιν - αποχέτευσιν

Αμιαντ

ΑΕΒΕ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΕΡΑΡΔΗΣ

TEXTS, COORDINATION AND EDITING: LEONIDAS GERARDIS

